

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121276115
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6121276115.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu J., proti žalovanému V., o zaplatenie 55,74 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19. apríla 2022, č. k. 13Csp/69/2021-150, takto

rozhodol:

Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výroku I. o d m i e t a .

Rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku II. o trovách konania z r u š u j e a vec v tejto časti v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 19. apríla 2022 č.k. 13Csp/69/2021-150 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 55,74 Eur s príslušenstvom titulom nezaplatennej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné elektronické komunikačné služby na základe zmluvy o poskytnutí verejných služieb, ktorú s právnym predchodcom žalobcu uzavrel žalovaný dňa 18.09.2015. Výrokom II. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70,54 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník. Žalobu v celom rozsahu istiny zamietol z dôvodu jednak, že žalobca nemá nárok na zaplatenie sumy 0,14 Eur vyfakturovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou 19.03.2018, nakoľko táto mu bola vystavená za obdobie 01.02.2018 - 28.02.2018, kedy mu mala byť predmetná služba poskytovaná v akciovej cene, t. j. za sumu 0 Eur a nárok na zaplatenie plnej sumy 13,90 Eur vyfakturovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou 18.04.2018, nakoľko táto mu bola vystavená za obdobie 01.03.2018 - 31.03.2018, a teda do 18.03.2018 mu mala byť poskytovaná predmetná služba v akciovej cene, t. j. za sumu 0 Eur a jednak vzhľadom na to, že žalovaný po podaní žaloby počas konania preukázal zaplatenie sumy 66,44 Eur dňa 04.04.2022 na účet žalobcu pod príslušným variabilným symbolom, t. j. sumu vyššiu o 18,91 Eur ako cena za poskytnuté služby. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol i v časti úrokov z omeškania. K trovám konania sa vyjadril v ods. 48 odôvodnenia tak, že keďže žalovaný úhradou žalovanej pohľadávky po podaní žaloby čiastočne zavinil zamietnutie žaloby, žalobca mal vo veci čiastočný úspech vo výške 85,27 % a žalovaný mal vo veci úspech vo výške 14,73 %, preto žalobcovi v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal náhradu trov konania v rozsahu 70,54 %.

2. Proti rozsudku v celom rozsahu podal žalovaný včas odvolanie. Navrhol, aby „odvolací súd rozhodol nasledovne: Žalobu zamietla. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník na základe doplnenia vyčíslených skutočných trov konania žalovaným, po jeho vyzvaní súdom o ich doplnenie v súdom určenej lehote“. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil nárok

žalobcu, nebol právny dôvod predchodcu žalobcu, aby poslednýkrát do jeho odstúpenia od zmluvy mu poskytol a fakturoval Program služby: Pevná linka So zľavou, ktorý mali zmluvne dojednaný do FA č. XXXXXXXXXXXX/XX.XX.XXXX-XX.XX.XXXX/ a už od FA č. XXXXXXXXXXXX za obdobie 01.02.2018-28.02.2018/01.03.2018-31.03.2018/ svojvoľne mu poskytol a fakturoval Program služby: Pevná linka základ, ale už bez zľavy, ktorý nemali zmluvne dojednaný a ani mu následne žiadnu inú zľavu neponúkol, ďalej súd prvej inštancie nesprávne posúdil námietku premlčania z bezdôvodného obohatenia a domáhal sa rozhodnutia vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

3. Podľa § 386 písm. b) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

4. Podľa § 358 C.s.p. odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

5. Podať odvolanie je oprávnená strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. Túto ujmu je potrebné posudzovať výlučne z hľadiska procesného, pričom sa musí vychádzať z výroku rozhodnutia napadnutého odvolaním.

6. V danej veci bola odvolaním napadnutým výrokom I. rozsudku žaloba voči odvolateľovi celkom zamietnutá. Bolo teda rozhodnuté v prospech odvolateľa. Rozhodnutím o zamietnutí žaloby mu nebola spôsobená ujma. Odvolateľ v odvolaní napádal len dôvody (presnejšie časť dôvodov rozhodnutia), teda odôvodnenie zamietavého rozhodnutia, čo však nie je v zmysle § 358 C.s.p. prípustné.

7. Za tejto situácie odvolací súd odvolanie voči rozsudku v rozsahu výroku I. bez vecného prejednanja ako podané neoprávnenou osobou a neprípustné odmietol.

8. Odvolateľ bol však oprávnený podať odvolanie proti rozsudku v rozsahu výroku II. o trovách konania, z ktorého mu vyplýva povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi. Preto Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 C.s.p. v rozsahu výroku II. o trovách konania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušiť z nasledovných dôvodov.

9. Odvolateľ v odvolaní výslovne neuviedol, v čom vidí nesprávnosť rozsudku v napadnutom rozsahu výroku II. o trovách konania. Túto zrejme odvíjal od nespokojnosti s odôvodnením výroku I. rozsudku. Odvolací súd však nemal, ako už bolo vyššie uvedené, oprávnenie preskúmať dôvody napadnutého zamietavého rozhodnutia vo veci samej.

10. V danej veci bola žaloba zamietnutá. Zamietnutie žaloby zásadne znamená úplný procesný úspech žalovaného, z čoho v zásade vyplýva priznanie plnej náhrady trov konania žalovanému (§ 255 ods. 1 C.s.p.). Judikatúra je konštantná v závere, že úspech v konaní treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku. Súd prvej inštancie však na vec aplikoval § 255 ods. 2 C.s.p. a na jeho základe rozhodol o pomernom úspechu žalobcu, pričom svoj záver o pomernom úspechu a aplikácii § 255 ods. 2 C.s.p. odôvodnil časťou vety „keďže žalovaný úhradou žalovanej pohľadávky po podaní žaloby čiastočne zavinil zamietnutie žaloby“. Inštitút „zavinenia“, ktorý súd prvej inštancie spomenul, nie je upravený v súdom prvej inštancie aplikovanom § 255 ods. 2 C.s.p. Zavinenie je spomínané v § 256 C.s.p., ktorý súd prvej inštancie neuviedol ani necitoval. Citované ustanovenie § 256 ods. 1 upravuje zavinenie na zastavení konania (najčastejšie z dôvodu späťvzatia žaloby, napr. aj z dôvodu splnenia dlhu v priebehu konania). V danej veci však žalobca žalobu späť nevezal a konanie nebolo zastavené.

11. Odvolací súd nespochybňuje správnosť uvedeného právneho posúdenia náhrady trov konania súdom prvej inštancie. Rozhodnutie o trovách konania musí zohľadňovať všetky podstatné aspekty rozhodujúce pre určenie pomeru úspechu a neúspechu v konaní. Rozhodnutie o trovách konania musí byť komplexným zhodnotením celkového výsledku konania, nielen jeho formálneho prejavu, ktorý je obsahom výroku rozsudku, ale aj jeho reálnych dôsledkov. Posudzovať úspech a neúspech vo veci nemožno len podľa toho, ako bolo o konkrétnom návrhu rozhodnuté, ale je potrebné posudzovať ho v širších súvislostiach, ani rozhodovanie o nákladoch konania nesmie byť len mechanickým posúdením výsledku sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia vo veci samej (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 2904/16). Toto posúdenie vychádza zo skutočnosti, že účelom podania žaloby je vymoženie

dlhu, ku ktorému žaloba o jeho zaplatenie je nevyhnutným krokom - žalobca sa nesúdi preto, aby mal v rukách právoplatný rozsudok, ale aby po jeho právoplatnosti na jeho základe vymohol žalovanú pohľadávku. Nárok na náhradu nákladů řízení je nárokom vyplývajúcim nikoliv z hmotného práva, ale z práva procesního, na to, zda šlo o důvodně podanou žalobu (jiný návrh), je nutno usuzovat z procesního hlediska (z hlediska vztahu výsledku chování žalovaného k požadavkům žalobce). Jde tedy o to, zda se žalobce domohl uplatněného nároku či nikoliv (usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15.03.2018, sp. zn. 29 Cdo 1668/2016).

12. Ako však už odvolací súd uviedol, rozhodnutie o trovách konania musí zohľadňovať všetky podstatné aspekty rozhodujúce pre určenie pomeru úspechu a neúspechu v konaní. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa nezaoberal skutočnosťou, ktorá je podľa odvolacieho súdu významná a sice, že po tom, čo žalovaný predložil dôkaz o splnení dlhu vkladom na účet žalobcu, súd pojednávanie odročil „za účelom vyjadrenia sa žalobcu k uskutočneným platbám zo strany žalovaného“ (viď č.l. 140). Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že zo spisu nie je zrejmé - chýba doručienka k č.l. 141, či bol listinný dôkaz žalovaného o splnení dlhu doručený žalobcovi a teda, či mal žalobca v čase rozhodovania súdu vedomosť o zaplatení dlhu žalovaným a tak súdom vytvorený priestor na vyjadrenie svojho postoja. Odvolací súd vychádza z toho, že späťvzatie žaloby má prednosť pred meritórnym rozhodnutím súdu vo veci zamietnutím žaloby. V danej veci však žalobca nereagoval späťvzatím žaloby. Táto okolnosť nebola súdom prvej inštancie zohľadnená a hodnotená.

13. Rozhodnutie o trovách konania je predčasné, pretože sa súd prvej inštancie nevysporiadal s otázkou (ne)späťvzatia žaloby žalobcom z dôvodu splnenia dlhu.

14. Preto odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania a podľa § 391 ods. 1 mu vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie zistiť, či mal žalobca v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o veci vedomosť o zaplatení dlhu žalovaným, následne vyhodnotiť otázku (ne)späťvzatia žaloby žalobcom a opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania a svoje právne posúdenie riadne zdôvodniť s interpretáciou a aplikáciou rozhodných ustanovení upravujúcich náhradu trov konania.

15. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).